

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120269549
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120269549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom v Žiline, Závodská cesta 24/3911, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného spoločnosťou Advokáti Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom v Žiline, Závodská cesta 24/3911, proti žalovanému: KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v S., Q. C. X/A, o zaplatenie 1.820,03 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 17C/23/2020-103 zo dňa 23. októbra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o n e c h á v a n e d o t k n u t ý m** vo výroku I. o čiastočnom zastavení konania.

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** vo zvyšnej časti (výroky II. a III.).

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom (jeho výrokom I.) okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) s poukazom na § 144 a § 145 ods. 2 CSP (ustanovenia citované v napadnutom rozsudku) pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur.

2.Nadväzne konštatoval, že predmetom konania je/ostala pohľadávka žalobcu voči žalovanému o zaplatenie sumy 1.820,03 eur, v ktorej časti (výrok II.) žalobe vyhovel.

3.Za nesporné východiskovo súd prvej inštancie ustálil, že dňa 26.07.2019 došlo v Martine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky zn. BMW 750 xD, EČV: MT 171DU, ktorého držiteľom bol poškodená spoločnosť SAND SK, s.r.o.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Škoda Octavia, EČV: IL 278CL, v čase nehody povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený počas opravy svojho motorového vozidla uzatvoril so žalobcom Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 48/2019 zo dňa 30.07.2019, na základe ktorej si prenajal náhradné motorové vozidlo zn. BMW 320 xD Touring, v čase od 30.07.2019 do 21.08.2019. Za prenájom zaplatil v zmysle faktúry č. 0622019 sumu 2.229,17 € bez DPH. Žalovaný ako poisťovňa poskytol poistné plnenie vo výške 409,14 eur. Rozdiel medzi skutočnou škodou a poistným plnením predstavuje predmet sporu.

4.Primárne ako neopodstatnenú vyhodnotil námietku žalovaného, že v žalobnom návrhu nie sú dostatočne špecifikované skutočnosti a dôkazy, o ktoré žalobca opiera svoj návrh. Predmetný nárok na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla v danom prípade totiž žalobca konkretizoval

dostatočne, pričom na podporu svojich tvrdení predložil relevantné dôkazy, ktoré boli žalovanému riadne doručené.

5. Obdobne okresný súd nesúhlasil ani s námietkou o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keď podľa žalovaného nemal existovať predmet postúpenia z dôvodu, že nebolo preukázané uhradenie faktúry za prenájom náhradného vozidla poškodeným. Podľa súdu totiž predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému z titulu poistného plnenia, súčasťou ktorej bol nárok na náhradu vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, čo zodpovedá ustanoveniu § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmet postúpenia bol vyjadrený zmluvnými stranami v zmluve o postúpení pohľadávok v bode 1, pričom fakticky túto pohľadávku žalobcu voči žalovanému vyjadril (a napokon i čiastočne plnil) aj sám žalovaný, ak v oznámení o poistnom plnení kvalifikoval túto postúpenú pohľadávku ako pohľadávku z poistného plnenia pozostávajúcu v nákladoch na použitie náhradného vozidla. Následne k zániku pohľadávky dochádza aj započítaním, pričom takéto započítanie bolo zahrnuté priamo do zmluvy o postúpení pohľadávok, konkrétne do bodu V., kde sa zmluvné strany dohodli, že odplata za postúpenie pohľadávky a náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla sa vzájomne započítavajú. Započítanie je formou úhrady pohľadávky

6. Pasívna legitímácia podľa súdu prvej inštancie vyplýva žalovanému priamo z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca nadobudol pohľadávku postúpením a s postúpenou pohľadávkou prechádzajú všetky práva a povinnosti s ňou spojené.

7. Okresný súd zhrnul, že s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2, písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. vzniklo poistenému z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ - žalovaný za neho nahradil poškodenému (v danom prípade žalobcovi, ako právnomu nástupcovi poškodeného) uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci. Aplikujúc § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. (všetky ustanovenia citované v napadnutom rozsudku) žalobca, ako právny nástupca poškodeného bol oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (žalovaný). Výšku škody žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným, pričom krátenie poistného plnenia považoval okresný súd za nedôvodné.

8. Škoda spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady na vypožičanie náhradného vozidla a túto škodu je povinný žalovaný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Účelnosť, táto vyplývala z čestného prehlásenia, kde poškodený prehlásil, že iné vozidlo k dispozícii počas opravy svojho poškodeného vozidla nemal k dispozícii a náhradné vozidlo využíval za tým istým účelom ako svoje poškodené vozidlo. Pokiaľ ide o dĺžku nájomného vzťahu, tento trval po nevyhnutnú dobu opravy poškodeného motorového vozidla s tým, že poškodený nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť dĺžku opravy poškodeného motorového vozidla. Pokiaľ ide o sadzbu denného nájomného, žalobca preukázal, že táto sadzba nájomného za obdobný predmet prenájmu je v danom regióne obvyklá, navyše podľa súdu prvej inštancie poškodený, ktorý sa dostal do situácie, keď nemohol užívať svoje vlastné motorové vozidlo nie svojim zavinením, nie je povinný vyhľadávať autoservis, kde mu opraví auto za čo najkratšiu dobu a kde dostane čo najvýhodnejšiu ponuku z hľadiska sadzby denného nájomného.

9. Čo sa týka krátenia poistného plnenia o prevádzkové náklady, opotrebovanie a o položku 30 € za prístavenie a odovzdanie vozidla, tieto náklady podľa okresného súdu vznikli nepochybne v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle poškodeného a nebyť ktorej by k vzniku týchto nákladov nebolo došlo, pričom nepochybne aj tieto náklady poškodený musel vynaložiť. Skutočnou škodou je totiž aj majetková ujma spočívajúca v majetkových hodnotách, ktoré bolo nutné vynaložiť na to, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu. Na základe týchto úvah súd prvej inštancie aproboval aj výšku uplatnenej škody v tomto konaní.

10. Vo vzťahu k úrokom z omeškania okresný súd konštatoval, že žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie 11.11.2019, ku ktorému dátumu teda bolo jednoznačne skončené šetrenie poistnej udalosti. 15 dňová lehota na poskytnutie poistného plnenia uplynula 26.11.2019 a žalovaný je preto v omeškaní od 27.11.2019, z ktorého dôvodu žalobcovi od uvedeného dátumu priznal z dlžnej istiny aj úroky z omeškania a to v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

11.O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči žalovanému pomerný nárok na náhradu trov konania. Úspech žalobcu v konaní je 97,93 % a jeho neúspech 2,07 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 95,86 %.

12.Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Mal za to, že okresný súd rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil, keď sa žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal s námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v súdenom spore. Poškodenému bola spôsobená škodová udalosť prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, v ktorej súvislosti mal byť poškodený nútený užívať náhradné vozidlo zapožičané u žalobcu v zmysle príslušnej zmluvy o nájme. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru a uzatvoril s ním zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá vznikla z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla.

13. Z uvedeného - podľa odvolateľa - vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Potom poškodený (a nie žalovaný) predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, a teda nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Jej uzatvorením nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, lebo túto pohľadávku pred cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda jeho pohľadávka nevznikla.

14.Žalovaný tvrdil, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Obč. zák. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Žalovaný zhrnul, že ak poškodený nebola majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto postúpiť na žalobcu a tomu následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Predmetné postúpenie (neexistujúcej) pohľadávky je tak pre obchádzanie zákona absolútne neplatné v zmysle § 39 Obč. zák.

15.Odvolateľ (s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018) nesúhlasil ani s priznaním žalobcovi úroku z omeškania, keďže úrok z omeškania je ako peňažná sankcia viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z.z. a jej účelom je ochrana poškodeného proti tomu, aby poisťovňa nezostala nečinná; naopak, aby bola nútená oznámiť v uvedenej lehote poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

16.Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané subjektívne legitímovanou (neúspešnou) stranou sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutým ponechal odvolaním nenapadnutý výrok o čiastočnom zastavení konania) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

17.Odhliadnuc od evidentnej nekonzistentnosti postupu žalovaného v rámci vybavovania celej záležitosti (t.j. nielen v priebehu sporu, ale aj v rámci predchádzajúcej likvidácie poisťnej udalosti), keď primárne poskytol čiastočné plnenie nákladov za použitie náhradného motorového vozidla, následne však modifikoval svoj postoj tak, že aktuálne namieta/tvrdí neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, z určujúceho hľadiska (v zmysle vymedzených odvolacích námietok) okresný súd náležite posúdil otázku aktívnej legitímácie žalobcu. Podstatou argumentácie odvolateľa je následne snaha zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom z 21.8.2019 (č.l. 12 spisu) „rozfázovať“ a rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva však tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán/subjektov. Nespochybnou vôľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že bolo možné na ich usporiadanie použiť/uzavrieť viacero relatívne samostatných právnych úkonov.

18.V rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. Pri striktnom (až puristickom) prístupe k výkladu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený najprv uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu vzápätí/ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Takýto odvolateľom požadovaný postup v kontraktačných procesoch odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej tak fyzické, ako aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do množstva rôznych

právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou.

19. Z iných konkrétnych dôvodov (výška dennej sadzby nájomného, účelnosť použitia náhradného vozidla, amortizácia...) odvolateľ závery okresného súdu nespochybnil. Možno preto uzavrieť, že poškodený musel vynaložiť náklady na vypožičanie náhradného osobného automobilu v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou vozidla poisteného u žalovaného, pričom nájomný vzťah trval počas doby nevyhnutnej na opravu poškodeného motorového vozidla, ktorú dobu poškodený nemá možnosť ovplyvniť. Z celkového správania poškodeného a žalobcu je nepochybné, že medzi nimi došlo k uzavretiu zmluvy o nájme motorového vozidla. Rovnako úplne zrejme z konania zmluvných strán boli predmet zmluvy (požičanie/nájom individuálne určeného motorového vozidla), trvanie nájmu, ako aj výška odplaty za požičanie/nájom motorového vozidla. Takéto zmenšenie majetku (škodu) je povinný nahraďiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov žalovaný (§ 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z.) a to v okolnostiach súdnej veci postupníkovi dotknutej pohľadávky - žalobcovi.

20. Nad bezprostredný rámec odvolania krajský súd dodáva, že k identickým určujúcim vecným záverom by konajúce súdy dospeli aj v prípade uplatnenia premisy preferovanej Ústavným súdom SR (napr. nález sp. zn. I. ÚS 640/2014 zo dňa 1.4.2015), ktorá vychádza z interpretácie právnych úkonov v prospech ich platnosti, pričom (eventuálne) konštatovanie neplatnosti právneho úkonu má byť celkom výnimočným.

21. Okresný súd správne posúdil aj okolnosti vzniku omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu. Výklad príslušných ustanovení (minimálne naznačovaný odvolateľom) smerujúci k tomu, že poisťovateľ môže byť úrokmi z omeškania sankcionovaný len pre nesplnenie formálnej povinnosti vyplývajúcej z § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. a teda nenesie nijakú zodpovednosť za nesprávne zistenie rozsahu plnenia a jeho poskytnutie, odporuje nielen účelu zakomponovania priameho nároku poškodeného voči poisťovateľovi do vnútroštátnej právnej úpravy, ale popiera aj podstatu záväzkovo-právnych vzťahov, ktorou je riadne a včasné plnenie si zmluvných povinností.

22. Je neakceptovateľné, aby nebol úrokom z omeškania sankcionovaný poisťovateľ za to, že poškodenému „neprizná“ plnenie vôbec, resp. ho nedôvodne zníži; postačujúcim by - podľa žalovaného - bolo, ak uvedené poškodenému riadne a včas oznámi. Práve takýto prístup vedie k nevhodnej praxi, kedy poisťovne (so skúsenosť odvolacieho súdu možno uviesť, že minimálne s nedostatkom „dobrého úmyslu“) pri prvom posúdení nároku poškodeným ich nároky neopodstatnene výrazne kráti, eventuálne ich vôbec neakceptujú. Činia tak v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide o však o maximálne účelovú argumentáciu.

23. Žalovaný ako poisťovateľ je v kontexte riešenej problematiky rovnakým dlžníkom ako každý iný subjekt. Jeho povinnosť plniť vzniká v zákonom určenej lehote (§ 11 ods. 7 prvá alinea zákona č. 381/2001 Z.z.) a v zákonom/v zmluve vymedzenom rozsahu. Pokiaľ tento rozsah zistí nesprávne (nie je podstatné či vedome alebo či „len“ na základe vlastných nedôsledností) - v menšom rozsahu, resp. plnenie, ktoré by mal poškodenému objektívne poskytnúť, neopodstatnene zníži, potom úrok z omeškania je sankciou za toto nesprávne zistenie rozsahu plnenia, resp. nedôvodné zníženie nároku poškodeného.

24. Pre úplnosť krajský súd dopĺňa, že úprava sankcie v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je špeciálnou úpravou vo vzťahu k porušeniu povinností poisťovateľa ustanovených v § 11 ods. 6 označeného zákona (vykonať a ukončiť prešetrovanie oznámenej poistnej udalosti, ako i informovať o svojich záveroch poškodeného). Relevantným teda nie je iba samotné včasné ukončenie šetrenia škodovej/poistnej udalosti, ale aj poskytnutie poškodenému poistného plnenia.

25. Napokon platí, že predmetná právna otázka skutočne nie je ustálenou v rámci rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 CSP). Zároveň je však v rozoberanej súvislosti podstatné, že okresný súd (čiastočne i v spojení s dôvodmi tohto - odvolacieho - rozhodnutia, keďže konanie v I. a odvolacej inštancii tvorí jeden celok) dostatočne zdôvodnil/vysvetlil svoj právny názor, t.j. argumentačne sa s riešením predmetnej právnej otázky plnohodnotne vyrovnal, preto nekonal v rozpore s princípom právnej istoty (bližšie napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 144/2014 z 13.5.2014).

26. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

27. Žalovaný síce výslovne napadol rozsudok okresného súdu aj vo výroku o trovách konania, urobil tak však výlučne v súvislosti s namietanou (ne)správnosťou rozhodnutia vo veci samej. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd náležite aplikoval zásadu pomerného úspechu v spore.

28. O nároku na trovy odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť protistrane odvolacie trovy v plnom rozsahu. Žalobcovi však v súvislosti s predmetným odvolacím konaním nevznikli žiadne trovy, preto odvolací súd súhrnným výrokom nepriznal žiadnej zo sporových strán dotknutý procesný nárok.

29. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.